

**AANVALSPLAN
TEGEN
PEDOSEKSUELEN
EN
KINDMISBRUIK**

Maandag 30 oktober 2006

Inleiding

Mannen die nachtenlang surfen naar kinderporno op internet, een veroordeelde pedoseksueel als buurman zonder dat een instantie je waarschuwt; het kan allemaal nog steeds. Ondanks aanscherping van de zedenwetgeving, beschermt de overheid onze kinderen niet afdoende.

In Nederland lopen naar schatting 160.000 personen rond – vrijwel uitsluitend mannen – die seksueel contact met kinderen willen hebben. Wanneer een pedofiel over de schreef gaat, d.w.z. strafbare feiten met kinderen pleegt (downloaden kinderporno, ontucht, aanranding, verkrachting, etc), spreken we van een pedoseksueel.

Jaarlijks worden bijna 1.000 verdachten van pedoseksuele delinquentie door het OM gedagvaard¹. Dit lijkt het topje van de ijsberg. Het wérkelijke aantal delicten tegen kinderen ligt 20 tot 25 keer hoger dan wordt aangenomen, aldus de zedenpolitie Amsterdam-Amstelland. In een derde van de gevallen gaat het om pedoseksuele ‘ontucht’ (art. 247 Sr). Maar meer dan de helft betreft ‘zwaardere’ pedoseksuele delicten, zoals seksuele penetratie van kinderen jonger dan 12 jaar (art. 244 Sr) en ‘misbruik gezag en incest’ (art. 249 Sr). Uit eerder onderzoek² van de Van der Hoeven-kliniek bleek dat van de ergste soort (de pedoseksuele psychopaten) 82% in herhaling valt wanneer zij uit de inrichting (meestal tbs) terug in de maatschappij komen. Tot 2002 werd in Nederland seksuele omgang van volwassenen met kinderen tussen de 12 en 16 jaar feitelijk gedoogd. Seks met jongens en meisjes in die leeftijd werd alleen nog strafrechtelijk vervolgd als de betrokkene, diens wettelijke vertegenwoordiger of de Kinderbescherming een klacht indiende bij Justitie. Pas in 2002 werd dit ‘klachtvereiste’ afgeschaft en scherpste men ook de kinderpornowetgeving aan. Deze wetswijziging heeft als voordelen opgeleverd dat de bewijsproblemen voor kinderpornozaken de afgelopen jaren zijn verminderd, het aantal septs is afgenomen evenals het aantal vrijspraken³.

Kinderporno is steeds gewelddadiger geworden. Terwijl het misbruik op internet steeg, nam de prioriteit voor opsporing van kinderporno af. Pedofiele netwerken en producenten worden nauwelijks aangepakt. Er is onvoldoende deskundigheid bij politie en justitie. Dat Justitie kinderporno ziet als “middencriminaliteit” en het daardoor in dezelfde categorie valt als inbraak en vandalisme helpt ook al niet.

In augustus 2006 stak een storm van protest op in Nederland, en ver daarbuiten, tegen de oprichting van de Partij voor de Naastenliefde, Vrijheid en Diversiteit (alias de pedofielenpartij). De pedofielenpartij stelde ondermeer in haar programma voor om kinderporno te legaliseren en seks met kinderen vanaf 12 jaar weer toe te staan. Gelukkig zal deze partij niet meedoen aan de verkiezingen op 22 november maar we zullen haar ideeën met verve moeten blijven bestrijden.

Met dit plan willen wij kinderen in bescherming nemen tegen het gevaar van (herintredende) pedoseksuelen en openen wij de aanval op kinderporno en op kindermisbruik in Nederland.

¹ Pedoseksuele delinquentie, Een onderzoek naar prevalentie, toedracht en strafrechtelijke Interventies, Leuw, E., Bijl, R.V., Daalder, A., WODC, 2004, blz 63

² Onderzoek C. de Ruiter, hoogleraar forensische psychologie UvA en de Van der Hoeven-kliniek, 2003

³ Verwey Jonker Instituut, evaluatie zedenwetgeving mei 2006, Kinderen beschermd tegen seksueel misbruik

Nederland is namelijk nog steeds een vrijplaats voor pedoseksuelen die banen krijgen in kinderrijke functies, weer kunnen gaan wonen in de buurt van hun slachtoffertje(s) en wier misdrijven automatisch verjaren na maximaal 15 jaar.

B.J. Eerdmans

Groep Eerdmans-van Schijndel
Kandidaat voor EenNL

Definities van in dit plan gebruikte begrippen

Kind: persoon jonger dan 16 jaar

Minderjarig: persoon jonger dan 18 jaar

Pedofiel: persoon die zich seksueel aangetrokken voelt tot kinderen

Pedoseksueel: persoon die daadwerkelijk seks bedrijft of heeft bedreven met kinderen

Kinderporno: pornografie waarin minderjarigen (in 2002 verhoogd van 16 naar 18 jaar) getoond worden. Strafmaximum 6 jaar (Art. 240b)

Incest: geslachtsgemeenschap tussen naaste bloedverwanten. Strafmaximum 6 -15 jaar (Art. 244, 245 of 249)

Kinderprostitutie: prostitutie van minderjarigen. Soms wordt dit beperkt tot kinderen jonger dan 16, maar meestal worden hiermee prostituees onder 18 jaar mee bedoeld. Strafmaximum 4 jaar (Art. 248b)

Ontucht: bij ontuchtige handelingen gaat het om handelingen van seksuele aard die in strijd met de sociaal-ethische norm zijn. Strafmaximum 4-15 jaar (Art. 247, 248b en 249)

Aanranding: iemand dwingen tot het plegen of ondergaan van een ontuchtige handeling. Vaak komt dit neer op het ongewenst aanraken of laten aanraken van geslachtsdelen. De volledige wettelijke benaming is "aanranding van de eerbaarheid". Strafmaximum 8-15 jaar (Art. 246)

Verkrachting: iemand tegen zijn wil, mogelijk naast andere ontuchtige handelingen, een ongewenste binnendringing van zijn of haar lichaam doen ondergaan. Bij deze binnendringing penetratie gaat het niet alleen om het gedwongen ondergaan van een geslachtsgemeenschap. Een verkrachting kan ook het ongewenst binnendringen zijn in anus of mond. Penetratie is ook binnendringen met vingers, voorwerpen of tong kan verkrachting zijn. Ook tussen huwelijkspartners kan sprake zijn van verkrachting, aangezien partnerschap geen automatische toestemming tot seksuele handelingen betekent. Het grote verschil met aanranding is dat bij een aanranding geen sprake is van binnendringen van het lichaam en bij verkrachting wel. Strafmaximum 12-15 jaar (Art. 242)

Seksueel misbruik: omvat alle seksuele handelingen die iemand gedwongen wordt uit te voeren, te ondergaan of getuige van te zijn. Gedwongen worden betekent soms dat het slachtoffer lichamelijk overweldigd of bedreigd wordt, zoals bij een aanranding of verkrachting. Maar een situatie is al dwingend wanneer het slachtoffer bang of afhankelijk is van de dader. Strafmaxima 4-15 jaar

Seksueel geweld: een overkoepelend begrip voor "alle gebeurtenissen waarbij mensen tegen hun wil geconfronteerd worden met seksuele of seksueel geladen handelingen van derden en waarbij de ongelijke machtsverhouding tussen de betrokkenen en/of de machtsongelijkheid tussen de seksen een rol speelt" (Zedemanak deel 1, pag. 10). Strafmaxima 4-15 jaar.

**PLAN TEGEN PEDOSEKSUELEN EN
KINDMISBRUIK:**

1. Geen taakstraffen of voorwaardelijke straffen voor pedodelicten
2. Verjaring op alle zedendelicten afschaffen
3. Standaard schadevergoeding voor (nabestaanden van) slachtoffers zedendelicten
4. Seriekindverkrachters en kindermoordenaars niet meer vrij
5. Chemische castratie voor pedoseksuele tbs-ers met verlof
6. Megans Law invoeren: buurt krijgt recht te weten waar veroordeelde pedoseksueel woont
7. Veroordeelde pedoseksueel mag niet terug naar zijn wijk en krijgt een blijvend straatverbod m.b.t. de slachtoffers
8. Kindveiligheidsonderzoeken (pedocheck)
9. Uitbreiden KLPD-team Kinderporno en inzet undercoveragenten op Internet (cybercops)

1. Geen taakstraffen of voorwaardelijke straffen voor pedoseksuele delicten

Momenteel wordt 76% van de pedoseksuele delicten afgedaan met een werk- of leerstraf, of een voorwaardelijke straf. Opvallend is dat deze tendens de laatste jaren veel sterker is geworden⁴. Op 24 oktober jongstleden nog legde de rechtbank in Alkmaar werkstraffen tot 240 uur en voorwaardelijke celstraffen tot negen maanden op aan drie mensen die zich hadden schuldig gemaakt aan bezit, vervaardiging en verspreiding van kinderporno op grote schaal. Zo ontving in maart 2006 een man een taakstraf van 240 uur en zes maanden voorwaardelijke gevangenisstraf omdat hij 80.000 foto's en filmpjes met kinderporno van internet had gehaald. De ex-rechter uit Maastricht kreeg wegens bezit van kinderporno drie maanden voorwaardelijke gevangenisstraf en een geldboete. Voor deze filmpjes en foto's werden kinderen daadwerkelijk aangerand en verkracht. Ook incestplegers, bijvoorbeeld vaders die jarenlang hun dochters hebben verkracht, komen er genadig van af bij de rechter met een voorwaardelijke straf of taakstraf. Voor het levenslange trauma dat ze hun slachtoffertjes aandeden, hoeven de daders geregeld zelfs geen dag in de cel te zitten.

Overigens, gemiddeld krijgt men in Nederland voor een eenmalige verkrachting van een kind 1 jaar celstraf. In het rapport wordt deze strafmaat voor Nederlandse begrippen 'hoog' genoemd⁵.

EénNL vindt dergelijke straftoekenningen ongepast, ongehoord en ontoelaatbaar. Kinderen zijn de meest kwetsbare groep in onze samenleving en hun bescherming behoort de allerhoogste prioriteit te krijgen. Het strookt niet met dat uitgangspunt om pedoseksuele misdadigers te veroordelen tot een louter symbolische straf, en het geeft bovendien een verkeerd signaal af naar de samenleving. Ter bestraffing van pedoseksuele delicten past slechts een forse en onvoorwaardelijke celstraf.

Voorstel:

- **Wettelijk uitsluiten dat taak- en voorwaardelijke straffen kunnen worden opgelegd voor zedendelicten betreffende kinderen.**

2. Verjaringstermijn op alle zedendelicten afschaffen

Veel slachtoffers van seksueel geweld hebben soms jaren nodig, voor ze aangifte kunnen of durven doen. Met name slachtoffers van incest komen doorgaans pas vele jaren na het misbruik tot een aangifte. Het is wettelijk inderdaad mogelijk om nog jaren na het gebeuren aangifte te doen. Deze mogelijkheid is echter niet onbegrensd: voor de meeste seksuele delicten (o.a. aanranding) bedraagt de termijn twaalf jaar; bij verkrachting c.q. gemeenschap met personen beneden de 12 jaar is de termijn vijftien jaar (art. 70 onder 3 en 4 Sr). Daarna is het strafbare feit verjaard, en kan geen vervolging van de dader meer plaatsvinden. Heeft het misbruik plaatsgevonden tijdens de minderjarigheid, dan begint de verjaringstermijn evenwel pas te lopen op het moment dat het slachtoffer achttien jaar is geworden (art. 71 onder 3 Sr). Toch gebeurt het nog geregeld, dat slachtoffers van seksueel misbruik (zeker in het geval van incest) pas tot aangifte overgaan nadat de (verlengde) verjaringstermijn is verstreken. Uit

⁴ WODC-rapport 2004 Aard en Omvang Pedoseksuele delicten, nr. 220

⁵ Bron: OM data 1994-1999

angst, schaamte of omdat het feit lang verdrongen is geweest, doet een niet onaanzienlijk aantal slachtoffers soms pas na tientallen jaren alsnog aangifte. Groot is dan de frustratie als blijkt dat het delict is verjaard en vervolging niet meer mogelijk is. Om genoegdoening altijd mogelijk te maken heeft toenmalig LPF-Kamerlid Eerdmans in januari 2005 bij amendement voorgesteld om – naast de geregelde levensdelicten moord en doodslag – ook voor verkrachting de verjaringstermijn af te schaffen⁶. Mocht op termijn de serieverkrachter uit Utrecht uiteindelijk worden opgespoord, is het zeer onwenselijk als dit niet tot vervolging en bestraffing zou leiden. Het tegenargument van afschaffing was de beperkte opslagcapaciteit bij Justitie. Dit argument is door de enorme technologische vooruitgang van de laatste jaren feitelijk achterhaald.

Voorstel:

- **Volledige afschaffing van alle verjaringstermijnen inzake zedendelicten.**

3. Standaard schadevergoeding voor (nabestaanden van) slachtoffers zedendelicten

Slachtoffers van zedendelicten lopen een vaak levenslang trauma op en lijden zware schade. Deze schade is te onderscheiden in materiële en immateriële schade. De eerste schadevorm ziet op geleden vermogensschade, de tweede op smartengeld voor het aangedane leed. Deze slachtoffers (of hun nabestaanden) staan thans verschillende wegen ter beschikking om hun schade te verhalen op de dader. De benadeelde kan de civiele rechter benaderen, zich met zijn vordering voegen in het strafproces, of de strafrechter kan een schadevergoedingsmaatregel opleggen.

Elk schadevergoedingstraject heeft echter nogal wat juridische voetangels en klemmen, wat vooral de vordering inzake immateriële schadevergoeding problematisch maakt. De rechter heeft ook wel erg veel vrijheid bij het vaststellen van de hoogte van dit smartengeld. In zedenzaken zijn de toegekende bedragen aan smartengeld vaak stuitend laag (doorgaans gaat het om bedragen van 1000 – 2000 euro), hetgeen een schoffering van de slachtoffers is, omdat door zo'n symbolische schadevergoeding het hun aangedane leed wordt gebagatelliseerd. Een ander groot probleem is dat het slachtoffer – ondanks een toegekende schadevergoeding – veelal met lege handen blijft staan als de dader geen verhaal biedt.

Gezien de ernst van delicten gericht tegen de lichamelijke integriteit en/of het leven van met name kinderen willen wij een standaardschadevergoeding in het Wetboek van Strafvordering (invvoegen onder art 51a-f) vastleggen voor slachtoffers of nabestaanden van ernstige pedodelicten. De overheid moet deze vooruitbetalen aan het slachtoffer, waarna de overheid zich kan verhalen op de dader. Zo komt het risico van een betalingsonwillige c.q. – onmachtige dader bij de staat (en daarmee de samenleving als geheel) te liggen, in plaats van bij het slachtoffer.

⁶ Dit amendement werd overigens verworpen. Alleen de SP, Groep Wilders en de SGP stemden ook voor.

Voorstel:

- **Het invoeren van een gefixeerde schadevergoeding van 15.000 euro inzake immateriële schade geleden door slachtoffers van zedendelinquenten die de overheid vooruit betaalt**

4. Seriekindverkrachters en kindermoordenaars levenslang en geen tbs

Recentelijk werd Nederland opgeschrikt door het bericht dat de 54-jarige notoire kinderverkrachter Geoffrey Jacobs weer eens had toegeslagen en sindsdien voortvluchtig was. Jacobs verkrachtte op 9 september 2006 een 9-jarig meisje in Breda, 's nachts in haar eigen huis, terwijl haar familie sliep. Eerder al werd hij voor acht meedogenloze zedendelicten, met name tegen jonge meisjes in onder meer Eindhoven en Bussum, tot in totaal twintig jaar gevangenisstraf veroordeeld. Ook in deze zaken ging Jacobs zoals in Breda te werk: hij misbruikte de meisjes in hun eigen huis onder dreiging, terwijl hun familie onwetend van het gebeuren lag te slapen.

Na Jacobs' arrestatie was de publieke verontwaardiging groot: verbijsterd vroeg men zich af, hoe het mogelijk is dat zo iemand überhaupt nog vrij in onze samenleving kan rondlopen. EénNL vraagt zich dit ook af. De recidivecijfers van dergelijke seksuele psychopaten is angstaanjagend hoog, zo blijkt uit onderzoek van het Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum (WODC)⁷ en ook uit de studie van prof. de Ruiter uit 2003⁸. Daarnaast zijn wij van mening dat het belang van deze categorie misdadigers om terug te keren in de maatschappij te allen tijde moet wijken voor het belang van onze samenleving om onze kinderen te beschermen tegen deze gewetenloze roofdieren.

Voorstel:

- **Seriekindverkrachters en kindermoordenaars moeten voorgoed uit de samenleving verwijderd worden. Geen tbs, geen resocialisatie, geen tijdelijke celstraf, maar levenslange opsluiting**

5. Chemische castratie voor pedoseksuele tbs-ers met verlof

Voor de categorieën pedoseksuele misdadigers - niet zijnde serieverkrachters en lustmoordenaars, zie 4. – dus incestplegers, aanranders, enkelvoudige verkrachters die behandeling krijgen, blijft aldus tbs(verlof) open staan. Gelet op het feit dat deze pedoseksuelen niet of nauwelijks via behandeling van hun pedoseksualiteit zijn te genezen en de risico's op herhaling zeer nadrukkelijk aanwezig zijn, zeker na verloop van jaren (zie voetnoot 8), stellen wij voor om deze tbs'ers voordat zij op verlof gaan altijd te onderwerpen aan chemische castratie.

Het extreme gevaar dat van deze groep uitgaat moet hen voor de keuze stellen: medicatie of geen verlof. Chemische castratie lijkt vergaand, maar diverse Nederlandse klinieken passen

⁷ Zie E. Leuw, R.V. Bijl en A. Daalder, 'Pedoseksuele delinquentie: een onderzoek naar prevalentie, toedracht en strafrechtelijke interventies', Ob 220, 2004 (hoofdstuk 6);

⁸ Onderzoek C. de Ruiter, hoogleraar forensische psychologie UvA en de Van der Hoeven-kliniek

dit middel al jaren toe, zij het op vrijwillige basis. Nederland zou de Amerikaanse staat Californië moeten volgen en seksueel psychopaten moeten dwingen om in ruil voor vrijheid, met medicatie hun seksuele lusten te onderdrukken.

Voorstel:

- **Gedwongen chemische castratie voor pedoseksuelen die in aanmerking komen voor tbs-verlof**

6. Megans Law invoeren: buurt mag weten waar ex-pedoseksueel woont

In de VS mogen ouders al sinds 1997 nagaan of er in hun buurt mensen wonen die veroordeeld zijn voor seks met kinderen. Dat is geregeld in Megans Law (Megans Wet), genoemd naar Megan Kanka. Zij werd op 7-jarige leeftijd verkracht en vermoord door een buurman die al eerder voor een zedendelict was veroordeeld. Men vond dat deze moord voorkomen had kunnen worden indien de ouders hadden geweten dat er een veroordeelde pedofiel in hun buurt woonde. Sindsdien kunnen ouders in veel staten van de VS (maar ook in diverse Canadese provincies) nagaan of er in hun buurt mensen wonen die veroordeeld zijn voor seks met kinderen. Ook in Engeland volgt er, na de moord op Sarah Payne in 2000 door een al eerder veroordeelde pedofiel, een heel aantal verbeteringen in de wetgeving tegen pedoseksuelen; beter bekend als Sarah's Law. In de Belgische Senaat ligt een wetsvoorstel voor uit juli 2004 om een register aan te leggen van personen die veroordeeld zijn wegens zedenfeiten met geweld gepleegd op minderjarigen van minder dan zestien.

Nederland moet actie nemen voordat in ons land ook een wet naar een slachtoffertje genoemd moet worden. Daarom willen wij dat iedereen door middel van invoering van zijn postcode in een databank met pedoseksuelen kan controleren of er in zijn wijk een veroordeelde pedoseksueel woont. Dit blijft beperkt tot een straal van één kilometer. Het gaat erom dat ouders gewaarschuwd zijn en weten of er extra toezicht op hun kinderen in de buurt nodig is.

Voorstel:

- **Ouders moeten in een pedodatabank kunnen controleren of er een veroordeelde pedoseksueel in hun buurt woont**

7. Veroordeelde pedoseksueel mag niet terug naar zijn wijk

Pedoseksuele zedendelinquenten verdwijnen in Nederland na hun vrijlating soms volledig uit zicht van de overheid. Ze worden niet of nauwelijks gevolgd en kunnen zich ongestoord in een kinderrijke omgeving vestigen. Psycholoog Van Beek van de Utrechtse Van der Hoevenkliniek zei eerder dit jaar dat een deel van de pedoseksuelen levenslang gevolgd zouden moeten worden⁹.

Nadat in 2000 een rel ontstond rondom de vrijlating van een pedofiel uit Ochten, laaide de discussie opnieuw op. Toenmalig minister van Justitie (Korthals) wilde geen heksenjacht.

⁹ In Nederlands Dagblad, 4 augustus 2006

Onder druk van de Tweede Kamer kondigde hij toen wel aan dat burgemeester, politie en slachtoffers in het vervolg op de hoogte zouden worden gesteld zodra pedoseksuelen worden vrijgelaten. Dit systeem blijkt echter verre van waterdicht. Zodra ze verhuizen naar een andere regio raakt Justitie ze weer kwijt omdat de gegevens niet worden doorgegeven. Na straf en behandeling is het meestal einde oefening.

In de buurt waar een pedoseksueel zijn strafbare feiten heeft gepleegd bestaat vaak veel weerstand tegen de terugkeer van die pedofiel na het uitzitten van zijn straf. Een voorbeeld hiervan is de tumult die in 2005 uitbrak in de Rozenstraat te Hilversum, als gevolg van de terugkeer van de pedofiel Ben R. na het uitzitten van zijn straf die hij kreeg voor het plegen van ontucht met vijf jonge meisjes. De terugkeer van een zedendelinquent in dezelfde straat of buurt, waar hij zich aan kinderen heeft vergrepen, is onacceptabel jegens de buurtbewoners en in het bijzonder de slachtoffertjes en hun familie.

Voorstellen:

- Veroordeelde pedoseksueel mag niet terugkeren naar zijn woning in de wijk waar hij strafbare feiten heeft gepleegd. De reclassering dient een andere woning te zoeken
- Pedoseksuelen moeten langer gevolgd worden (zoals in Engeland) en niet meer komen te wonen in een kinderrijke buurt.

8. Kindveiligheidsonderzoeken (pedocheck)

Instanties en instellingen die veel met kinderen werken – zoals scholen – zijn verplicht om van nieuw personeel een verklaring omtrent het gedrag (VOG) op grond van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens te vragen, in de volksmond ook wel ‘bewijs van goed gedrag’ genoemd.¹⁰ Deze verklaring krijgt men pas als uit onderzoek blijkt dat de aanvrager geen strafbare feiten op zijn naam heeft staan die relevant zijn voor de uitoefening van de functie waarvoor de VOG is aangevraagd. Dit voorkomt bijvoorbeeld dat een veroordeelde pedofiel als leraar op een school kan werken. Het systeem van de VOG is echter verre van waterdicht. Het valt of staat bij de naleving door een toekomstige werkgever om naar de VOG te vragen en pas na tonen van het document tot een aanstelling over te gaan. Zo bleek onlangs dat een leraar die veroordeeld was vanwege seksuele chatsessies met een minderjarige jongen naderhand gewoon les bleek te geven op het Comeniuslyceum in Amsterdam. Reden: de schoolleiding had verzuimd om naar het verplichte verklaring omtrent het gedrag te vragen.

Wij bepleiten daarom een striktere handhaving van de plicht een VOG te overleggen voor alle personen die beroepshalve in aanraking komen met kinderen bij scholen, crèches, zwembaden, kinderboerderijen, sportverenigingen, scouting etc. Werkgevers die zulks verzuimen, dienen fors beboet te worden. Daarnaast stellen we voor om de *Wet veiligheidsonderzoeken* uit te breiden met kindveiligheidsonderzoeken. In de huidige *Wet veiligheidsonderzoeken* doet de AIVD antecedentenonderzoek naar o.a. kandidaat-ministers, staatssecretarissen en personen die vertrouwensfuncties gaan bekleden. De door ons voorgestelde kindveiligheidsonderzoeken zullen een verplichte screening behelzen van personen die in aanmerking komen voor bepaalde functies waar directe omgang met kinderen is vereist, zoals (sport)leraren.

¹⁰ Zie o.a. art. 3 van de Wet op het primair onderwijs en art. 33 van de Wet op het voortgezet onderwijs.

Voorstellen:

- **Strengere handhaving van de plicht om een verklaring omtrent het gedrag te overleggen in het geval van personen die beroepsmatig veel met kinderen werkzaam zijn;**
- **Wet veiligheidsonderzoeken uitbreiden met kindveiligheidsonderzoeken voor kindcontactfuncties.**

9. Uitbreiden KLPD-team Kinderporno en inzet undercoveragenten op internet (cybercops)

Het internet is meer en meer verworden tot een ongebreideld jachtterrein voor pedoseksuelen. Zij zoeken niet alleen naar kinderpornografie, maar belagen ook via *chatrooms* onschuldige kinderen. De opsporingsdiensten zijn momenteel onvoldoende in staat deze vormen van cybercrime effectief te bestrijden, met name door gebrek aan kennis en mankracht. Het Team Bestrijding Kinderpornografie (TBK) van de KLPD telt slechts 2 internet specialisten (analisten). Dit toch al kleine team moet ook nog eens met de handrem erop werken omdat anders de zedenteams van de regiokorpsen worden overbelast. Veel onderzoeken blijven daardoor liggen op de plank.

Wij zijn van mening dat het opsporen en vervolgen van deze pedoseksuelen de hoogste prioriteit dient te hebben. Ook aanbieders van kinderporno moeten keihard worden aangepakt. De opsporingsdiensten zouden gebaat zijn bij aanvullende opsporingsmethoden, bijvoorbeeld het plaatsen van technische hulpmiddelen op de computer van de verdachte. Om downloaders van kinderporno te kunnen traceren en vervolgen, kan bijvoorbeeld gebruik worden gemaakt van *spyware*: kleine programmaatjes die op de pc van de gebruiker geïnstalleerd worden, waarna deze onopgemerkt informatie verzamelen over de pc en het surfgedrag van de gebruiker. Speciaal getrainde agenten moeten undercover op het internet patrouilleren. Deze ‘cybercops’ gaan aanbieders van kinderporno opsporen, infiltreren in pedonetwerken en pedoseksuelen ontmaskeren.

Voorstel:

- **De politie en het OM moeten meer capaciteiten en bevoegdheden krijgen voor het opsporen van personen die regelmatig het internet gebruiken om kinderporno te zoeken of te verspreiden**

Het Team Bestrijding Kinderporno alsook de regionale zedenteams moeten uitgebreid worden. Na deze uitbreiding zal het TBK verdergaan als een vliegende brigade. Dit betekent dat zij niet meer alleen informatie zullen aanleveren aan de regio's maar dat zij zelf snel en direct een groot gedeelte van de zaken zullen uitrecheren.

Voorstel:

- **Team Bestrijding Kinderpornografie uitbreiden met 30 fte en er een vliegende brigade van maken.**

Onderzoek uitgevoerd door de universiteit van Groningen toont aan dat personen die kinderporno downloaden in aanleg kindermisbruikers zijn. Wij onderschrijven deze conclusie en willen hier zelfs nog een stap verder gaan. Indien iemand plaatjes en/of filmbestanden van verkrachtingen van kinderen downloadt, maakt hij zich feitelijk indirect schuldig aan het verkrachten van een kind. Zonder vraag geen aanbod immers. Hetzelfde geldt voor het voorhanden hebben van ander materiaal waarin kinderen worden misbruikt, zoals tijdschriften, cd-roms, dvd's, foto's, videobanden etc. Daarom stellen wij voor dit delict harder te bestraffen en hiertoe de strafmaat naar gelijk maximum op te trekken als die voor verkrachting.

Voorstel:

- Maximale straf op het voorhanden hebben van porno waarin kinderen seksueel worden misbruikt gelijkstellen aan verkrachting: 12 jaar.

Bijlage

Artikel 239 (schennis van de eerbaarheid)

Met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van de tweede categorie wordt gestraft schennis van de eerbaarheid:

1. op of aan een plaats, voor het openbaar verkeer bestemd;
2. op een andere dan onder 1° bedoelde openbare plaats, toegankelijk voor personen beneden de leeftijd van zestien jaar;
3. op een niet openbare plaats, indien een ander daarbij zijns ondanks tegenwoordig is.

Artikel 240 (pornografie)

Met gevangenisstraf van ten hoogste twee maanden of geldboete van de derde categorie wordt gestraft hij die weet of ernstige reden heeft om te vermoeden dat een afbeelding of voorwerp aanstotelijk voor de eerbaarheid is en die afbeelding of dat voorwerp:

1. op of aan een plaats, voor het openbaar verkeer bestemd, openlijk tentoonstelt of aanbiedt;
2. aan iemand, anders dan op diens verzoek, toezendt.

Artikel 240a (bescherming van jeugdigen beneden 16 jaar)

Met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van de vierde categorie wordt gestraft hij die een afbeelding, een voorwerp of een gegevensdrager, bevattende een afbeelding waarvan de vertoning schadelijk is te achten voor personen beneden de leeftijd van zestien jaar, verstrekt, aanbiedt of vertoont aan een minderjarige van wie hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden, dat deze jonger is dan zestien jaar.

Artikel 240b (kinderpornografie)

1. Met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van de vijfde categorie wordt gestraft degene die een afbeelding - of een gegevensdrager, bevattende een afbeelding - van een seksuele gedraging, waarbij iemand die kennelijk de leeftijd van achttien jaar nog niet heeft bereikt, is betrokken of schijnbaar is betrokken, verspreidt, openlijk tentoonstelt, vervaardigt, invoert, doorvoert, uitvoert of in bezit heeft.
2. Met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van de vijfde categorie wordt gestraft degene die van het plegen van een van de misdrijven, omschreven in het eerste lid, een beroep of een gewoonte maakt.

Artikel 242 (verkrachting)

Hij die door geweld of een andere feitelijkheid of bedreiging met geweld of een andere feitelijkheid iemand dwingt tot het ondergaan van handelingen die bestaan uit of mede bestaan uit het seksueel binnendringen van het lichaam, wordt als schuldig aan verkrachting gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren of geldboete van de vijfde categorie.

Artikel 243 (seksueel binnendringen van een bewusteloze, onmachtige of gestoorde)

Hij die met iemand van wie hij weet dat hij in staat van bewusteloosheid, verminderd bewustzijn of lichamelijke onmacht verkeert, dan wel aan een zodanige gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van zijn geestvermogens lijdt dat hij niet of onvolkomen in staat is zijn wil daaromtrent te bepalen of kenbaar te maken of daartegen weerstand te bieden, handelingen pleegt die bestaan uit of mede bestaan uit het seksueel binnendringen van het lichaam, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren of geldboete van de vijfde categorie.

Artikel 244 (seksueel binnendringen van iemand beneden twaalf jaar)

Hij die met iemand beneden de leeftijd van twaalf jaren handelingen pleegt die bestaan uit of mede bestaan uit het seksueel binnendringen van het lichaam, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren of geldboete van de vijfde categorie.

Artikel 245 (seksueel binnendringen bij iemand beneden zestien jaar)

Hij die met iemand, die de leeftijd van twaalf jaren maar nog niet die van zestien jaren heeft bereikt, buiten echt, ontuchtige handelingen pleegt die bestaan uit of mede bestaan uit het seksueel binnendringen van het lichaam, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren of geldboete van de vijfde categorie.

Artikel 246 (feitelijke aanranding van de eerbaarheid)

Hij die door geweld of een andere feitelijkheid of bedreiging met geweld of een andere feitelijkheid iemand dwingt tot het plegen of dulden van ontuchtige handelingen, wordt, als schuldig aan feitelijke aanranding van de eerbaarheid, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren of geldboete van de vijfde categorie.

Artikel 247 (ontucht met bewusteloze, onmachtige, gestoorde of kind)

Hij die met iemand van wie hij weet dat hij in staat van bewusteloosheid, verminderd bewustzijn of lichamenlijk onmacht verkeert, dan wel aan een zodanige gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van zijn geestvermogens lijdt dat hij niet of onvolkomen in staat is zijn wil daaromtrent te bepalen of kenbaar te maken of daartegen weerstand te bieden of met iemand beneden de leeftijd van zestien jaren buiten echt ontuchtige handelingen pleegt of laatstgemelde tot het plegen of dulden van zodanige handelingen buiten echt met een derde verleidt, wordt gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van de vierde categorie.

Artikel 248 (strafverzwaring)

1. Indien een der in de [artikelen 240b](#), [243](#), [245 tot en met 247](#), [248a](#), [248b](#) en [249](#) omschreven misdrijven zwaar lichamenlijk letsel ten gevolge heeft of daarvan levensgevaar voor een ander te duchten is, wordt gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren of geldboete van de vijfde categorie opgelegd.
2. Indien een der in de [artikelen 240b](#), [242](#), [243 tot en met 247](#), [248a](#), [248b](#) en [249](#) omschreven misdrijven de dood ten gevolge heeft, wordt gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren of geldboete van de vijfde categorie opgelegd.

Artikel 248a (verleiding)

Hij die door giften of beloften van geld of goed, misbruik van uit feitelijke verhoudingen voortvloeiend overwicht of misleiding een persoon waarvan hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat deze de leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt, opzettelijk beweegt ontuchtige handelingen te plegen of zodanige handelingen van hem te dulden, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van de vierde categorie.

Artikel 248b (jeugdprostitutie)

Hij die ontucht pleegt met iemand die zich beschikbaar stelt tot het verrichten van seksuele handelingen met een derde tegen betaling en die de leeftijd van zestien jaren maar nog niet de leeftijd van achttien jaren heeft bereikt, wordt gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van de vierde categorie.

Artikel 248c (aanwezigheid bij seksshows met minderjarigen)

Hij die opzettelijk aanwezig is bij het plegen van ontuchtige handelingen door een persoon waarvan hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat deze de leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt dan wel bij het vertonen van afbeeldingen van dergelijke handelingen in een daarvoor bestemde gelegenheid, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van de vierde categorie.

Artikel 249 (ontucht met misbruik van gezag/vertrouwen)

1. Hij die ontucht pleegt met zijn minderjarig kind, stiefkind of pleegkind, zijn pupil, een aan zijn zorg, opleiding of waakzaamheid toevertrouwde minderjarige of zijn minderjarige bediende of ondergeschikte, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van de vierde categorie.
2. Met dezelfde straf wordt gestraft:
 1. de ambtenaar die ontucht pleegt met een persoon aan zijn gezag onderworpen of aan zijn waakzaamheid toevertrouwd of aanbevolen;
 2. de bestuurder, arts, onderwijzer, beambte, opzichter of bediende in een gevangenis, rijksinrichting voor kindbescherming, weeshuis, ziekenhuis, of instelling van weldadigheid, die ontucht pleegt met een persoon daarin opgenomen;
 3. degene die, werkzaam in de gezondheidszorg of maatschappelijke zorg, ontucht pleegt met iemand die zich als patiënt of cliënt aan zijn hulp of zorg heeft toevertrouwd.

Artikel 250 (koppelarij)

Wordt gestraft:

1. met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van de vierde categorie, hij die het plegen van ontucht door zijn minderjarig kind, stiefkind of pleegkind, zijn pupil, een aan zijn zorg, opleiding of waakzaamheid toevertrouwde minderjarige of zijn minderjarige bediende of ondergeschikte met een derde opzettelijk teweegbrengt of bevordert;
2. met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren of geldboete van de vierde categorie, hij die, buiten de gevallen genoemd onder

1. het plegen van ontucht door een minderjarige wiens minderjarigheid hij kent of redelijkerwijs moet vermoeden, met een derde opzettelijk teweegbrengt of bevordert.
2. Indien de schuldige van het plegen van het misdrijf een gewoonte maakt, kunnen de gevangenisstraffen met een derde worden verhoogd.

Artikel 252 (Toedienen van bedwelmende drank)

1. Met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden of geldboete van de derde categorie wordt gestraft:
 1. hij die aan iemand die in kennelijke staat van dronkenschap verkeert, bedwelmende drank verkoopt of toedient;
 2. hij die een kind beneden de leeftijd van zestien jaren dronken maakt;
 3. hij die iemand door geweld of bedreiging met geweld dwingt tot het gebruik van bedwelmende drank.
2. Indien het feit zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van de vierde categorie.
3. Indien het feit de dood ten gevolge heeft, wordt hij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren of geldboete van de vijfde categorie.
4. Indien de schuldige het misdrijf in zijn beroep begaat, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet.

Artikel 253 (Kinderen afstaan over overlaten)

Hij die een onder zijn wettig gezag staand kind beneden de leeftijd van twaalf jaren aan een ander afstaat of overlaat, wetende dat het tot of bij het uitoefenen van bedelarij, van gevaarlijke kunstverrichtingen of van gevaarlijke of de gezondheid ondermijnende arbeid zal worden gebruikt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren of geldboete van de vierde categorie.